

N:o 24.

Ank. till Riksd. kansli den 4 maj 1893, kl. 7 e. m.

Betänkande, med förslag till den af Riksdagen fastställda bevillningssummans utgörande.

Sedan summan af den bevillning, som erfordras till fyllande af statsverkets behof, blifvit, på statsutskottets hemställan, af Riksdagen fastställd till 9,300,000 kronor, åligger det bevillningsutskottet att afgifva förslag till denna bevillnings utgörande, i sammanhang hvarmed ock bevillningsutskottet har att yttra sig öfver de rörande detta ämne väckta, till utskottet hänvisade motioner, för hvilkas innehåll här nedan närmare redogöres.

Enligt statskontorets vid Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof fogade inkomstberäkning för år 1894 har bevillningen af fast egendom samt af inkomst utgjort:

år 1889	kronor 4,031,576: —
„ 1890	„ 4,298,099: —
„ 1891	„ 4,321,040: —
eller i medeltal för dessa tre år	„ 4,216,905: —

I den vid sistlidet års lagtima riksdag fastställda riksstaten för innevarande år upptogs bevillningen af fast egendom samt af inkomst till 4,200,000 kronor.

Då samma års urtima Riksdag beslutit en förhöjning i bevillningen för jordbruksfastighet från tre till sex öre för hvarje fulla 100 kronor af fastighetens taxeringsvärde att utgå från och med innevarande år

samt beräknat denna förhöjning detta år komma att medföra en ökad inkomst af 660,000 kronor eller ett belopp i rundt tal motsvarande inkomsten af jordbruksfastighetsbevillningen för år 1891, har statskontoret hemställt, att ifrågavarande inkomstitel måtte i riksstaten för år 1894 upptagas med ett till 4,900,000 kronor förhöjdt belopp.

I öfverensstämmelse härmed har Kongl. Maj:t i berörda proposition föreslagit, att nämnda statsinkomst skall för nästkommande år beräknas till 4,900,000 kronor.

Enligt det af statskontoret upprättade generalsammandraget öfver 1892 års bevillning utgjorde summan af den taxerade och debiterade bevillningen af fast egendom samt af inkomst för samma år 4,451,519 kronor 11 öre.

På grund af hvad ofvan anförts och då Riksdagen icke beslutit någon förändring i gällande föreskrifter angående bevillningen af fast egendom samt af inkomst, anser utskottet, att, med bibehållande af nu stadgade afgifts- och procentbelopp, afkastningen af denna bevillning med trygghet bör kunna antagas icke komma att understiga det af Kongl. Maj:t föreslagna beloppet 4,900,000 kronor.

Till betäckande af de för år 1894 beslutade statsutgifterna erfordras emellertid ytterligare ett belopp af 4,400,000 kronor.

I det vid Kongl. Maj:ts berörda proposition angående statsverkets tillstånd och behof fogade utdrag af statsrådsprotokollet för finansärenden den 14 sistlidne januari har chefen för finansdepartementet, efter lemnad redogörelse för de ökade statsbehofven för nästkommande år, hvilka väsentligen framkallats af försvars- och skattefrågornas lösning, erinrat bland annat derom, att Riksdagen i skrifvelse den 27 november 1892 förklarar sig anse, att grundskatterna böra ersättas och medel till lindring i rustnings- och roteringsbesvären anskaffas genom direkt beskattning äfvensom uttalat den mening, att de af försvarsfrågans lösning orsakade utgifterna för försvaret borde åtminstone till en början genom dylik beskattning täckas, men i samma skrifvelse tillika förklarar såsom sin åsigt, att det starkare anlitande af den direkta beskattningen för statsbehofvens täckande, som enligt den framlagda finansplanen skulle komma att ega rum, oeftergifligt förutsatte en revision af bevillningsförordningens bestämmelser i syfte så väl att i allmänhet öka deras effektivitet som ock att, på sätt i statsrådsprotokollet antydts, åvägabrunga en mera likformig tillämpning af förordningen samt särskildt med beskattning på ett verksammare sätt, än för närvarande egde rum, träffa vissa inkomstarter.

Med påpekande deraf, att det vore en gifven följd af den korta

tid, som förflutit efter det besluten i försvars- och skattefrågorna fattades, att den för utarbetande af förslag rörande de ifrågasatta nya skattearterna erforderliga utredning ännu icke hunnit försiggå, har departementschefen i nämnda protokoll den 14 sistlidne januari i ämnet vidare anfört följande:

»Med fasthållande å ena sidan af den grundsats, att grundskatterna böra ersättas och medel till lindring i rustnings- och roteringsbesvären anskaffas genom direkt beskattning, hvilken jemväl enligt den af Riksdagen uttryckta önskan lärer böra tillitas för bestridande af de i nästa års budget förekommande utgifter för försvarsfrågans lösning, och med tagen hänsyn å andra sidan till det sakförhållande, att de skatter, hvilka enligt den för urtima Riksdagen framlagda, af Riksdagen i väsentliga delar biträdda finansplanen skulle för sagda ändamål användas, icke redan för nästa statsregleringsperiod äro färdiga att tagas i anspråk, erbjuder sig sjelfmant utvägen att för sagda period anlita den provisoriska form af direkt beskattning, som redan af Riksdagen användts för fyllande af motsvarande statsbehof för innevarande år, eller en särskild tilläggsbevillning. Det torde icke vara ur vägen att här erinra derom, att denna mening om lämpligaste sättet att fylla 1894 års ifrågavarande statsbehof äfven delats af det för försvars- och skattefrågornas behandling vid urtima Riksdagen tillsatta särskilda utskott, hvilket i sitt utlåtande n:o 7 med anledning af väckta förslag, som åsyftat framställning till Eders Kongl. Maj:t om föreläggande redan för innevarande års Riksdag af förslag till de nya skatterna, yttrat, att sådant icke kunde vara lämpligt, då åtminstone en del af förslagen uppenbarligen icke kunde hinna till dess utarbetas, utan att Riksdagen tills vidare i fråga om den nya direkta beskattningen torde vara hänvisad till den provisoriska anordningen med tilläggsbevillning.»

På grund af hvad departementschefen sålunda anfört har han tillstyrkt Kongl. Maj:t att föreslå Riksdagen att såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för nästkommande år bevilja en särskild tilläggsbevillning af 4,400,000 kronor att utgå med 1 krona för hvarje bevillningskrona af 1894 års bevillning af fast egendom samt af inkomst. Denna tilläggsbevillning borde dock enligt departementschefens mening anordnas så, att i enlighet med den af Kongl. Maj:t och Riksdagen samstämmigt biträdda grundsats de lägst taxerade inkomstkategorierna i möjligaste mån skonades. Då Riksdagen åtog sig en tilläggsbevillning af 30 procent för år 1893, tillämpades denna grundsats sålunda, att från tilläggsbevillningens utgörande befriades de, hvilka för inkomst vore taxerade till belopp understigande 800 kronor. Då nu ifrågasattes

en tilläggsbevillning till icke oväsentligt högre belopp, syntes lindringen böra något utsträckas utöfver den vid tilläggsbevillningen för innevarande år fastställda gräns, och ansåge departementschefen i sådant afseende fullständig befrielse lämpligen böra medgifvas dem, hvilka för inkomst vore taxerade till belopp understigande 1,200 kronor, medan för inkomst uppgående till 1,200 kronor, men understigande 1,800 kronor endast skulle utgöras half tilläggsbevillning. Bevillningsfriheten och lindringen borde dock begränsas till sådan inkomst, för hvilken jemlikt § 11 mom. 1 i bevillningsförordningen afdrag vid taxeringen egde rum.

I fråga om storleken af det afdrag från den påräkneliga afkastningen af tilläggsbevillningen, som med tillämpning af nyss antydda grunder för befrielse från eller lindring i skatten kunde beräknas uppkomma, hänvisade departementschefen till ett öfver en på Kongl. Maj:ts föranstaltande gjord statistisk utredning rörande 1891 års inkomstbevillning upprättadt sammandrag, under Litt. B bilagdt nämnda protokoll för finansärenden. Under antagande att någon mera afsevärd skiljaktighet i inkomstbevillningens afkastning under de båda år, om hvilka nu vore fråga, icke kunde förutsättas, framginge af berörda sammandrag, att det på förut angifvet sätt beräknade afdraget skulle komma att uppgå till 533,516 kronor 60 öre. Då emellertid af rikshufvudboken för år 1891 framginge, att å bevillningen för inkomst af kapital och arbete samma år afkortats 98,143 kronor 56 öre och af detta belopp en icke obetydlig del med visshet kunde antagas belöpa på de inkomst kategorier, hvilka skulle komma i åtnjutande af befrielse från eller lindring i tilläggsbevillningen, borde det beräknade afdraget med trygghet kunna nedsättas åtminstone till 500,000 kronor.

Inkomsttiteln bevillning af fast egendom samt af inkomst hade för år 1894 beräknats till 4,900,000 kronor. En tilläggsbevillning af 100 procent härå skulle med nyssnämnda afdrag af 500,000 kronor alltså bereda statsverket en inkomst af 4,400,000 kronor.

I öfverensstämmelse med hvad chefen för finansdepartementet sålunda andragit har Kongl. Maj:t i proposition n:o 12 angående en särskild tilläggsbevillning för år 1894 föreslagit Riksdagen

att såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1894 bevilja en särskild tilläggsbevillning af 4,400,000 kronor att, utan sammanblandning med bevillningen af fast egendom samt af inkomst, på grund af nämnda års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så att de, hvilka för inkomst äro taxerade till belopp, för hvilka jem-

likt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförordning lindring i bevillningen eger rum, skola, då inkomsten icke uppgår till 1,200 kronor, från tilläggsbevillningens utgörande vara befriade och, då inkomsten uppgår till 1,200 kronor, men icke till 1,800 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 50 öre för bevillningskrona; börande denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillning af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1895 infallande uppbördsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas.

I likhet med Kongl. Maj:t anser utskottet, att det belopp, som för statsutgifterna under nästkommande år utöfver tillgängliga och förut påräknade tillgångar erfordras, bör utgå i form af särskild tilläggsbevillning, hvilken, för uppbringande af det nödiga beloppet, torde böra, i enlighet med hvad Kongl. Maj:t föreslagit, i regel bestämmas till en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst.

Såsom ofvan nämnts, hafva till utskottet hänvisats flera motioner med förslag till vissa förändringar i det af Kongl. Maj:t föreslagna sättet för den föreslagna tilläggsbevillningens utgående.

Dessa motioner, alla väckta inom Andra Kammaren, äro följande:
n:o 28, af herrar *Aug. Pettersson* från Österhaninge, *J. August Sjö*, *A. Williamson*, *Nils Olsson* i Ättersta, *Folke Andersson* i Helgesta, *C. G. Andersson* i Skeenda, *P. G. Petersson* i Brystorp, *Joh. E. Eliasson* i Oktorp, *Alfred Kihlberg*, *K. E. Holmgren* och *Jan Eliasson* i Skutungeby,

att, derest en tilläggsbevillning för nästkommande år varder af Riksdagen beslutad, de, som utgöra sådana frälseräntor, som icke äro af den natur, att de blifvit eller nu kunna blifva till statsverket inlösta enligt kongl. förordningen af den 11 september 1885, måtte från denna tilläggsbevillning varda frikallade;

n:o 57, af herr *J. Andersson* i Lysvik, med hvilken herrar *N. Nilsson* i Vrängebol, *Anders Olsson* i Ornakärr, *A. G. Gyllensvärd* och *Emil Olsson* i Kyrkebol instämt,

att Riksdagen, under förutsättning af bifall till berörda Kongl. proposition angående en särskild tilläggsbevillning, ville besluta, att enahanda lindring i eller befrielse från tilläggsbevillning, som är föreslagen för egare af inkomst under 1,800 kronor skall utsträckas jemväl till egare af fastighet sålunda, att taxerad fastighet till värde af 1,800—1,200 kronor, påföres 50 öre för hvarje bevillningskrona och fastighet till värde under 1,200 kronor beviljas fullständig befrielse från tilläggsbevillning;

n:o 64, af herr *Ollas A. Ericsson* i Ofvanmyra

att, för den händelse Riksdagen bifaller Kongl. Maj:ts proposition angående en tilläggsbevillning för år 1894, Riksdagen dervid må foga de tillägg, att äfven egare af jordbruksfastighet och annan fastighet, hvars taxeringsvärde understiger 1,500 kronor, måtte befrias från denna tilläggsbevillnings utgörande, medan egare af enahanda fastighet, hvars taxeringsvärde uppgår till 1,500 kronor, men understiger 3,000 kronor, endast få utgöra half tilläggsbevillning; dock med den inskränkning för dem, som äro taxerade för såväl inkomst som fastighet, om någondera af dessa kategorier öfverstiger befrielsegränsen, att dessa ej må komma i åtnjutande af de förmåner, som enligt ofvan dels åberopade och dels framställda förslag skulle komma dem till del i den andra kategorien.

samt n:o 78, af herr *Gustaf Ericsson* i Stockholm,

att Riksdagen ville med hufvudsakligen följande förändringar bifalla Kongl. Maj:ts förslag angående upptagande af tilläggsbevillning:

att bevillning för fastighet intill 5 kronor och för inkomst intill 10 kronor är från tilläggsbevillning alldeles fritagen;

att bevillning för fastighet från och med 5 intill 10 kronor samt för inkomst från och med 10 intill 20 kronor skall åläggas en tilläggsbevillning af 50 öre per bevillningskrona;

att för högre bevillning af fastighet eller inkomst intill 40 kronor erlägges tilläggsbevillning med 1 krona per bevillningskrona;

att för öfverskjutande bevillning från och med 40 kronor erlägges tilläggsbevillning med 1 krona 50 öre, för öfverskott utöfver 80 kronor med 2 kronor, för öfverskott utöfver 160 kronor med 2 kronor 50 öre, och för öfverskott utöfver 320 kronor med 3 kronor, allt per bevillningskrona;

samt att progressionen framgent fortfar att stiga efter samma grund, så att tilläggsbevillningen höjes med 50 öre per bevillningskrona för hvarje gång den ordinarie bevillningen fördubblas.

Hvad beträffar de af herrar *J. Andersson*, *Ollas A. Ericsson* och *Gustaf Ericsson* framställda yrkandena, att, i likhet med hvad Kongl. Maj:t föreslagit med afseende å inkomstbevillningen, till ett visst lägre värde taxerade fastigheter skulle antingen alldeles fritagas från tilläggsbevillningen eller befrias från en del af denna, finner utskottet sig icke kunna understödja desamma.

Såsom utskottet redan i sitt betänkande n:o 18 angående den allmänna bevillningen, med anledning af gjord framställning, att vid den förestående revisionen af bevillningsförfordningen skulle tagas i öfvervägande, huruvida icke vid fastighetsbevillningens bestämmande

större hänsyn än för närvarande borde tagas till fastighetsbevillningens olika storlek, framhållit, utgör nemligen en fastighets uppskattade värde, efter hvilket fastighetsbevillningen utgår, icke någon tillförlitlig mätare på egarens eller innehafvarens verkliga förmögenhetsställning eller behållna inkomst.

»Ehuru en person eger en högt taxerad fastighet», har utskottet härom i sitt nämnda betänkande vidare yttrat, »kan hans behållna inkomst möjligen vara ingen eller mycket obetydlig. Å andra sidan kan en till ett jemförelsevis litet belopp uppskattad fastighet mången gång tillhöra en välmående person, eller flere sådana fastigheter, måhända belägna inom olika kommuner, vara förenade i samma persons hand. Från fastighetens taxeringsvärde kan man därför icke med säkerhet sluta till egarens personliga förhållanden».

År denna utskottets uppfattning riktig, är det tydligt, att, då den föreslagna tilläggsbevillningen i sjelfva verket intet annat är än en höjning i den nu utgående bevillningen af fast egendom samt af inkomst, om ock tilläggsbevillningen på grund af den kommunala beskattningens sammanhang med bevillningen af fast egendom samt af inkomst, föreslagits att utgå utan sammanblandning med den sistnämnda bevillningen, samma skäl, som förbjuda vissa smärre fastigheters frigående från fastighetsbevillningen, utgöra ett hinder för deras befrielse från tilläggsbevillningen.

Herr *Gustaf Ericsson* har vidare föreslagit, att den ifrågavarande tilläggsbevillningen skulle anordnas progressivt på det sätt hans ofvan omförmälda motion närmare angifver.

Utskottet har i sitt förut nämnda betänkande angående den allmänna bevillningen haft att yttra sig öfver flera motioner om införande af progressiv beskattning. Hufvudsakligen af samma skäl som utskottet mot förslaget om vissa fastigheters befrielse från bevillning anfört, har utskottet dervid uttalat sig emot införande af den progressiva beskattningsprincipen i vår lagstiftning. Med påpekande af att denna princip icke läte sig tillämpa å fastighetsbevillningen, emedan en fastighets uppskattade värde, efter hvilket denna skatt utgöres, icke är något bevis för egarens eller innehafvarens behållna inkomst, har utskottet derjemte såsom sin mening uttalat, att, derest man läte den progressiva beskattningen vinna tillämpning endast med afseende å inkomst af det rörliga kapitalet och arbetet, skulle man icke uppnå det med den progressiva beskattningsformen åsyftade ändamålet, de direkta skatternas rättvisa fördelning.

Om nu, såsom utskottet i sitt nämnda betänkande sökt göra gäl-

lande, det icke är med en rättvis beskattning förenligt att på grundvalen af nu gällande bevillningsförordnings bestämmelser införa en progressiv beskattningsmetod, följer deraf gifvetvis, att, då den föreslagna tilläggsbevillningen, såsom nämnt, i sak rätteligen är att betrakta endast såsom en höjning i den nu utgående bevillningen af fast egendom samt af inkomst, denna metod icke heller kan på ett rättvist sätt tillämpas å tilläggsbevillningen.

Vidkommande den af herr *Aug. Pettersson* m. fl. väckta motion, att de som äro pligtiga att utgöra sådana frälseräntor, som icke äro af den natur, att de blifvit eller nu kunna blifva till statsverket inlösta enligt förordningen den 11 september 1885, måtte från tilläggsbevillningen varda frikallade, synes denna framställning bero på ett förbiseende deraf, att fastighet, från hvilken frälseränta utgår, uppskattas med afdrag af frälseräntans kapitaliserade värde. Derför heter det ock i 1 § af instruktionen för taxeringsmyndigheterna, att, då frälseränta förenats med eganderätten till den jord, hvaraf sådan ränta dittills utgått, fastighetens värde vid derefter skeende uppskattning skall ökas med ett belopp motsvarande räntans kapitalvärde, beräknadt efter fem procent.

Den omständigheten att en fastighetsegare eller fastighetsinnehafvare är förpligtad att utgöra en frälseränta synes alltså icke innebära något som helst skäl att befria honom från utgörande af tilläggsbevillningen. Att, såsom motionärerna framhålla, ifrågavarande räntor, s. k. frälseskatteräntor, icke, såsom med skattefrälseräntorna är förhållandet, äro föremål för inlösen till statsverket torde icke inverka på förevarande fråga.

Utskottet finner sig sålunda icke kunna tillstyrka de motionsvis gjorda framställningarne om att fullständigt eller delvis befria vissa skatteföremål från den föreslagna tilläggsbevillningen. Deremot anser utskottet, i likhet med Kongl. Maj:t och i öfverensstämmelse med Riksdagens i skrifvelse den 27 november 1892 uttalade önskan, lämpligt att de lägst taxerade inkomstkategorierna i möjligaste mån skonas från nu ifrågavarande beskattning.

Då Riksdagen vid sistlidet års urtima riksmöte för innevarande år beviljade en särskild tilläggsbevillning med 30 öre för bevillningskrona, befriades allenast de från utgörandet af denna skatt, hvilka för inkomst voro taxerade till belopp, understigande 800 kronor. Höjningen i den nu föreslagna tilläggsbevillningen till en krona för bevillningskrona synes visserligen med fog påkalla längre gående skattelindringar än dem, som enligt urtima Riksdagens beslut medgäfvos, i det att äfven personer med

en högre inkomst än 800 kronor synas böra få åtnjuta lindring i den föreslagna beskattningen. Utskottet har därför icke något att anmärka mot Kongl. Maj:ts förslag att inkomstkategorien från och med 1,200 kronor till 1,800 kronor skulle för år 1894 utgöra endast half tilläggsbevillning med 50 öre för bevillningskrona. Deremot synes förhöjningen i den ifrågasatta tilläggsbevillningen icke böra föranleda till att, såsom Kongl. Maj:t föreslagit, från denna beskattning alldeles fritaga alla dem, hvilkas inkomster icke uppgå till 1,200 kronor. Då nemligen de, som hafva en till 800 kronor uppgående inkomst, ansetts för år 1893 kunna bära en tilläggsbevillning af 30 öre för bevillningskrona, synes man icke hafva skäl att antaga, att icke dessa personer äfven för år 1894 böra kunna bära en lika hög beskattning. Dock anser utskottet den jemkning i den af urtima Riksdagen uppdragna gränsliniens läge lämpligen böra göras, att fullständig frihet från tilläggsbevillningen medgifves dem, hvilkas inkomst icke öfverstiger 800 kronor.

Någon särskild godtgörelse åt dem, hvilka med debitering, uppbörd och redovisning af den särskilda tilläggsbevillningen få befattning, torde icke böra ifrågakomma.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får utskottet, med erinran derom att förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 äfvensom den dervid fogade instruktionen för taxeringsmyndigheterna undergått vissa förändringar genom kungörelsen den 2 december samma år, hemställa

1:o) att alla de i nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst stadgade afgifts- och procentbelopp, hvilka beräknats lemna en inkomst af 4,900,000 kronor, måtte — under förutsättning att Riksdagen, till täckande af det belopp, som för statsbehofvens fyllande i öfrigt erfordras, åtager sig en särskild tilläggsbevillning — af Riksdagen fastställas;

2:o) att nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst måtte antagas att tjena till efterrättelse för år 1894 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen fastställd;

3:o) att Riksdagen måtte, med anmälan att Riksdagen stadfäst nu gällande förordning angående bevill-

ning af fast egendom samt af inkomst, att tjena till efterrättelse för år 1894 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen fastställd, i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t tacktes låta utfärda allmän kungörelse derom.

4:o) att Riksdagen, med förklarande, att Kongl. Maj:ts proposition angående en särskild tilläggsbevillning för år 1894 icke kunnat oförändrad bifallas, måtte besluta att såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1894 bevilja en särskild tilläggsbevillning af 4,400,000 kronor att, utan sammanblandning med bevillningen af fast egendom samt af inkomst, på grund af nämnda års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så att de, hvilka för inkomst äro taxerade till belopp, för hvilka jemlikt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförordning lindring i bevillningen eger rum, skola, då inkomsten icke öfverstiger 800 kronor, från tilläggsbevillningens utgörande vara befriade, då inkomsten öfverstiger 800 kronor men icke uppgår till 1,200 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 30 öre för bevillningskrona och, då inkomsten uppgår till 1,200 kronor, men icke till 1,800 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 50 öre för bevillningskrona; börande denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillning af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1895 infallande uppbördsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas.

Under förutsättning att hvad utskottet i punkten 4:o) sålunda hemställt af Riksdagen bifalles, får utskottet vidare hemställa

5:o) att Riksdagen måtte, med godkännande af nedanstående af utskottet upprättade förslag till förordning angående ifrågavarande tilläggsbevillnings utgörande, besluta, att denna förordning skall till Kongl. Maj:t öfverlemnas med anhållan, att Kongl. Maj:t tacktes låta densamma till allmän efterrättelse kungöra.

Förordning

angående utgörande af en särskild tilläggsbevillning för år 1894.

Svenska Folkets vid lagtima riksmöte i Stockholm nu församlade ombud göra veterligt, att Riksdagen såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1894 beviljat en särskild tilläggsbevillning af 4,400,000 kronor att, utan sammanblandning med bevillningen af fast egendom samt af inkomst, på grund af nämnda års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så, att de, hvilka för inkomst äro taxerade till belopp, för hvilka jemlikt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförordning lindring i bevillningen eger rum, skola, då inkomsten icke öfverstiger 800 kronor, från tilläggsbevillningens utgörande vara befriade, då inkomsten öfverstiger 800 kronor, men icke uppgår till 1,200 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 30 öre för bevillningskrona och, då inkomsten uppgår till 1,200 kronor men icke till 1,800 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 50 öre för bevillningskrona; börande denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillning af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1895 infallande uppöförsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas.

6:o) att ofvan oförmälda af herr *Aug. Pettersson* m. fl. väckta motion icke måtte af Riksdagen bifallas;

7:o) att herr *J. Anderssons* ofvan nämnda motion icke måtte af Riksdagen bifallas;

8:o) att herr *Ollas A. Ericssons* ofvan oförmälda motion icke måtte af Riksdagen bifallas;

samt 9:o) att herr *Gustaf Ericssons* ofvan omtalade motion icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 4 maj 1893.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.

Reservationer:

vid punkterna 4:o) och 5:o)

af herrar friherre *Barnekow*, *Almström*, *Nisser*, grevte *Klingspor*, *Stephens*, *Philipson*, *Weinberg* och *Almquist*:

»Instämmande i öfrigt med hvad utskottet rörande den nu äskade tilläggsbevillningens utgörande hemställt, anse vi oss dock af hänsyn till det betänkliga i allt för ofta återkommande rubbningar i beskattningsgrunderna, icke böra frångå hvad 1892 års urtima Riksdag i fråga om undantag från den för innevarande år åtagna tilläggsbevillnings utgörande beslutit, nemligen att de, hvilka för inkomst vore taxerade till belopp, understigande 800 kronor, skulle från samma bevillnings erläggande vara befriade.

Vi få fördenskull hemställa

att Riksdagen måtte besluta att såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1894 bevilja en särskild tilläggsbevillning af 4,400,000 kronor att, utan sammanblandning med den allmänna bevillningen, på grund af nämnda års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så att de, hvilka för inkomst äro taxerade till belopp, för hvilka jemlikt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförfordning, lindring i bevillningen eger rum, skola, då inkomsten *understiger* 800 kronor, från tilläggsbevillningens utgörande vara befriade, då inkomsten *uppgår till* 800 kronor men icke till 1,200 kronor, erlägga tilläggsbevillning med endast 30 öre för bevillningskrona, samt då inkomsten uppgår till 1,200 kronor, men icke till 1,800 kronor, erlägga tilläggsbevillning med endast 50 öre för bevillningskrona; börande denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillning af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1895 infallande uppbördsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas.

Under förutsättning att hvad vi här ofvan sålunda hemställt af Riksdagen bifalles, få vi vidare hemställa,

att Riksdagen måtte, med godkännande af nedanstående utaf oss upprättade förslag till förordning angående ifrågavarande tilläggsbevillnings utgörande, besluta, att denna förordning skall till Kongl. Maj:t öfverlemnas med anhållan, att Kongl. Maj:t täcktes låta densamma till efterrättelse kungöra.

Förordning

angående utgörande af en särskild tilläggsbevillning för år 1894.

Svenska Folkets vid lagtima riksmöte i Stockholm nu församlade ombud göre veterligt, att Riksdagen såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1894 beviljat en särskild tilläggsbevillning af 4,400,000 kronor att, utan sammanblandning med den allmänna bevillningen, på grund af nämnda års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så att de, hvilka för inkomst äro taxerade till belopp, för hvilka, jemlikt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförordning, lindring i bevillningen eger rum, skola, då inkomsten understiger 800 kronor från tilläggsbevillnings utgörande vara befriade, då inkomsten uppgår till 800 kronor, men icke till 1,200 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 30 öre för bevillningskrona samt, då inkomsten uppgår till 1,200 kronor, men icke till 1,800 kronor, erlægga tilläggsbevillning med allenast 50 öre för bevillningskrona; bärande denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillning af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1895 infallande uppbördsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas;

af herrar friherre *von Schwerin* och *G. Jansson* i Krakerud, med hvilka herrar af *Burén*, *O. B. Olsson*, *Anders Andersson*, *Söderberg* och *A. Aström* instämt:

»Ehuru vi i princip icke hafva något att erinra mot att, på sätt utskottet ifrågasatt, de inkomsttagare, hvilka äro taxerade för inkomst från 800 kronor intill 1,800 kronor, erhålla lindring vid tilläggsbevillningens utgörande, hafva vi likväl under för handen varande förhållanden icke kunnat biträda utskottets förslag i denna del. En så utsträckt lindring, som den utskottet förordat, har nemligen icke synts oss bära ifrågakomma under annan förutsättning, än att en motsvarande förmån beredes de små fastighetsegarne, och detta så mycket mindre som lindringen enligt utskottets förslag skulle komma att åtnjutas icke allenast af de för inkomst af arbete taxerade utan äfven af de för inkomst af kapital taxerade.

Då emellertid de förslag till beredande af lindring jemväl för de mindre fastighetsegarne, som af oss inom utskottet framstälts, derstädes icke vunnit någon anslutning, hafva vi, oaktadt vi icke kunnat godkänna de skäl, som deremot anförts, och hvilka väsentligen gått derpå ut, att man i en fastighets större eller mindre taxeringsvärde icke skulle ega någon lämplig utgångspunkt för bedömande af egarens förmåga att bära tilläggsbevillningen, likväl, vid det förhållande att dessa skäl vid den urtima riksdagen fått göra sig gällande, icke ansett oss för närvarande med någon utsigt till framgång kunna vidhålla dessa förslag.

Under sådana förhållanden hafva vi emellertid funnit oss icke kunna tillstyrka någon utsträckt lindring vid tilläggsbevillningens utgörande utöfver hvad den urtima Riksdagen medgaf. För denna vår åsigt hafva vi funnit stöd i den diskussion, som vid nämnda riksdag egde rum inom Andra Kammaren och hvilken, enligt vår uppfattning, nogsamt ådagalade, att kammaren endast af den orsak, att den ansåg den då ifrågasatta tilläggsbevillningen vara en provisorisk åtgärd, som måste tillgripas, medgaf, att vissa inkomsttagare erhöles befrielse från denna bevillning utan att samma förmån beredd fastighetsegare i motsvarande ekonomiska ställning.

Intill dess genom revision af bevillningsförordningen sådana åtgärder hunnit vidtagas, att *alla*, som ega mindre förmåga att bära de genom försvars- och skattefrågornas lösning uppkomna bördorna, erhålla skälig lindring, synes det oss i alla händelser vara af stor vikt, att undantag härifrån icke af Riksdagen göres för någon särskild klass af skattskyldige.

På grund af hvad vi sålunda anført hafva vi ansett utskottet beträffande den föreslagna tilläggsbevillningen hafva bort hemställa,

4:o

att Riksdagen, med förklarande att Kongl. Maj:ts proposition angående en särskild tilläggsbevillning för år 1894 icke kunnat oförändrad bifallas, må såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1894 bevilja en särskild tilläggsbevillning af 4,400,000 kronor att, utan sammanblandning med bevillningen af fast egendom samt af inkomst, på grund af nämnda års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så, att de, hvilka för inkomst äro taxerade till belopp, för hvilka jemlikt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförordning lindring i bevillningen eger rum, skola, då inkomsten *understiger* 800 kronor från tilläggsbevillnings utgörande vara befriade; börande denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillning af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1895 infallande upp-
bördsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas.

I öfverensstämmelse härmed hafva vi ansett den af utskottet under 5:o gjorda hemställan bort hafva följande lydelse:

5:o

att Riksdagen må, med godkännande af nedanstående förslag till förordning angående ifrågavarande tilläggsbevillnings utgörande, besluta, att denna förordning skall till Kongl. Maj:t öfverlemnas med anhållan, att Kongl. Maj:t täcktes låta densamma till allmän efterrättelse kungöra.

Förordning

*angående utgörande af en särskild tilläggsbevillning
för år 1894.*

Svenska Folkets vid lagtima riksmöte i Stockholm nu församlade ombud göra veterligt, att Riksdagen såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1894 beviljat en särskild tilläggsbevillning af 4,400,000 kronor att, utan sammanblandning med bevillningen af fast egendom samt af inkomst, på grund af nämnda års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så, att de, hvilka för inkomst äro taxerade till belopp, för hvilka jemlikt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförordning lindring i bevillningen eger rum, skola, då inkomsten *understiger* 800 kronor, från tilläggsbevillnings utgörande vara befriade; börande denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillning af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1895 infallande uppbördsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas»;

samt af herr S. M. Olsson:

»Då jag inom utskottet vidhållit den åsigt att befrielse från tilläggsbevillningen borde medgifvas ej blott för mindre inkomstbelopp utan äfven för mindre fastigheter, kan jag icke biträda det beslut, hvartill utskottet kommit.

Om det också kan vara en sanning, att det finnes egare af mindre fastigheter, som i fråga om förmågan att der förutgåra bevillning hafva en bättre ställning än de mindre inkomsttagarne, isynnerhet om dessa skola taga sin inkomst af arbete eller enskild tjeust, så äro dessa fastighetsegare dock endast undantag och utgöra i förhållande till det stora hela ett fåtal. Jag är gerna villig medgifva, att man icke bör befria sådana från skatt, som ega verklig förmåga att erlægga den; men då man icke på annat sätt kan vinna befrielse för de små fastighets-egarne, hvilkas förmåga i regeln torde vara mindre än till och med

de inkomsttagares, som äro lägst beskattade, så måste undantag göras från hvad som är regel.

En blick på skatteregleringskomiténs tabeller visar, att undantagen här i förhållande till det hela måste vara bra få; det finnes nemligen öfver 200,000 fastigheter under 3,000 kronors taxeringsvärde, och hvar och en bör lätt kunna bedöma, huru många det kan vara af dessa fastigheters innehafvare, som kunna hafva stor skatteförmåga.

Man vill af det skäl, att Riksdagen icke velat befria eller medgifva lindring åt de mindre fastighetsegarne från den allmänna bevillingens utgörande, söka stöd för den åsigten, att de nu icke heller skola befrias och att detta är Riksdagens uppfattning.

Jag tror emellertid, att man häruti tager fel, ty skälet till det förre är helt naturligt det, att man anser de mindre fastighetsegarnes inkomster i regeln ligga just så nära den punkt, der bevillningsafdraget börjar lemna rum för beskattning, att något afdrag ej kunde komma dem till godo; men då man nu vill utsträcka befrielsen för inkomsttagare ända till 800 ja till och med 1,200 kronor, blifver förhållandet ett annat. Jag för min del åtminstone kan icke gilla detta detta skäl och vill derfor hemställa,

att Riksdagen, med förklarande att Kongl. Maj:ts proposition angående en särskild tilläggsbevilling för år 1894 icke kunnat oförändrad bifallas, såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1894 må bevilja en särskild tilläggsbevilling af 4,400,000 kronor att, utan sammanblandning med bevillingen af fast egendom samt af inkomst, på grund af nämnda års bevillingstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillingen af fast egendom samt af inkomst, dock så att de, hvilka för *inkomst* äro taxerade till belopp, för hvilka jemlikt § 11 mom. 1 i gällande bevillningsförordning lindring i bevillingen eger rum, skola, då inkomsten ej öfverstiger 800 kronor, vara från tilläggsbevillingens utgörande befriade, samt, då inkomsten öfverstiger 800 men ej 1,400 kronor, erlägga tilläggsbevilling med endast 30 öre för bevillningskrona, och, då inkomsten öfverstiger 1,400 kronor men ej uppgår till 1,800 kronor, erlägga sådan bevilling med 60 öre för bevillnings-

krona, samt de, hvilka äro skyldiga utgöra bevillning af *fast egendom* skola, då egendomens uppskattade värde ej öfverstiger 1,000 kronor, vara från tilläggsbevillningens utgörande befriade och, då värdet öfverstiger 1,000 men ej 2,000 kronor, erlägga tilläggsbevillning med endast 30 öre för bevillningskrona samt, då värdet öfverstiger 2,000 men ej 3,000 kronor, erlägga sådan bevillning med 60 öre för bevillningskrona; börande denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillning af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1895 infallande uppbördsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas.

I öfverensstämmelse härmed har jag ansett den af utskottet under 5:o gjorda hemställan bort hafva följande lydelse:

att Riksdagen må, med godkännande af nedanstående förslag till förordning angående ifrågavarande tilläggsbevillnings utgörande, besluta, att denna förordning skall till Kongl. Maj:t öfverlemnas med anhållan att Kongl. Maj:t tacktes låta densamma till allmän efterrättelse kungöra.

Förordning

angående utgörande af en särskild tilläggsbevillning för år 1894.

Svenska Folkets vid lagtima riksmöte i Stockholm nu församlade ombud göre veterligt, att Riksdagen såsom bidrag till fyllande af statsverkets behof för år 1894 beviljat en särskild tilläggsbevillning af 4,400,000 kronor, att, utan sammanblandning med bevillningen af fast egendom samt af inkomst, på grund af nämnda års bevillningstaxering utgå med en krona för bevillningskrona å bevillningen af fast egendom samt af inkomst, dock så att de, hvilka för *inkomst* äro taxerade till belopp, för hvilka jemlikt § 11 mom. 1 i

gällande bevillningsförordning lindring i bevillningen eger rum, skola, då inkomsten ej öfverstiger 800 kronor vara från tilläggsbevillningens utgörande befriade, samt, då inkomsten öfverstiger 800 men ej 1,400 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 30 öre för bevillningskrona, och, då inkomsten öfverstiger 1,400 kronor men ej uppgår till 1,800 kronor, erlægga sådan bevillning med 60 öre för bevillningskrona, samt de, hvilka äro skyldiga utgöra bevillning af *fast egendom*, skola, då egendomens uppskattade värde ej öfverstiger 1,000 kronor, vara från tilläggningsbevillningens utgörande befriade, och, då värdet öfverstiger 1,000 men ej 2,000 kronor, erlægga tilläggsbevillning med endast 30 öre för bevillningskrona, samt, då värdet öfverstiger 2,000 men ej 3,000 kronor, erlægga sådan bevillning med 60 öre för bevillningskrona; börande denna tilläggsbevillning på enahanda sätt som bevillning af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de under år 1895 infallande uppbördsstämmor uppbäras samt i behörig ordning redovisas.»

Herrar *Treffenberg* och *J. Johansson* hafva anhållit få antecknadt, att de varit förhindrade att deltaga i behandlingen af de i förestående betänkande förekommande frågor.

Rättelser

i bevillningsutskottets betänkande n:o 7.

Sid. 24 rad. 8 nedifrån *står*: till och med år 1903
läs: till och med år 1902

Sid. 24 rad. 6 nedifrån *står*: från och med början af år 1904
läs: från och med början af år 1903

Rättelser

i bevillningsutskottets betänkande n:o 18

Sid. 11, rad. 18 uppifrån *står*: jordbruksfastigheten sålunda hittills
intagit,
läs: jordbruksfastigheten sålunda dittills
intagit,

Sid. 20 rad. 20 nedifrån *står*: nödig ett för rätt
läs: nödig för ett rätt

Sid. 30 rad. 4 nedifrån *står*: att Riksdagen måtte besluta att i
skrifvelsen
läs: att Riksdagen måtte besluta att i
skrifvelse

Sid. 43 rad. 12 uppifrån *står*: Vid punkterna 1:o) 4:o) och 13:o) a)
läs: Vid punkterna 1:o) a), 4:o) och 13:o)

Rättelse

i bevillningsutskottets betänkande n:o 21.

Sid. 11, rad. 15 uppifrån står: 3 till 5.
läs: 2 till 5.
